

عنوان مقاله:

مایه های ژورنالیستی در قلم میرزارضا طباطبائی نائینی در روزنامه تیاتر

محل انتشار:

همایش ملی تئاتر و ارتباط فرهنگی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مهسا رون - استادیار دانشگاه بی نالمللی امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

مدارس جدید، تئاتر و روزنامه سه عنصر نماد تجددخواهی و تحول در آستانه جنبش مشروطه به شمار می رفتند. در این میان، اقبال روشن فکران و صاحبان اندیشه به روزنامه و ژورنالیسم سبب رشد و رونق هرچه بیشتر این عنصر نوپدید در جامعه شد. صاحب قلمان برای نشر اندیشه ها و آراء خود و ارتباط مستقیم با مردم و حضور موثر در صحنه سیاسی اجتماع قدم به عرصه مطبوعات نهادند و با زبانی زنده و پرتحرک که در این پژوهش با عنوان «زبان ژورنالیستی» از آن نام برده ایم به نشر افکار نو و بیدار کردن آحاد مردم همت گماشتند. میرزارضاخان طباطبائی نائینی از مشروطه خواهانی است که انتشار روزنامه تیاتر و بهره گیری از قالب تازه نمایشنامه، برای انتقاد از اوضاع آن روزگار، نشان از هوشمندی و زمان شناسی او دارد. بیشتر صفحات روزنامه تیاتر به چاپ متن نمایشنامه «تیاتر شیخعلی میرزا، حاکم ملایر و تویسرکان و عروسی با دختر پادشاه پریان» اختصاص یافته که نائینی آن را در هفت پرده در کشاکش انقلاب مشروطه نوشته است. در این پژوهش، به روش توصیفی تحلیلی، به واکاوی مایه های ژورنالیستی نثر این نمایشنامه، مندرج در شماره های روزنامه تیاتر، پرداخته و نشان داده ایم که در نخستین نشریه مختص نمایش، نائینی چگونه در خلال گفت وگوها، فساد، دروغ و خرافه پرستی درباریان را با زبانی ساده و روان و گاه طنزآمیز روایت کرده است. در واقع در این نمایشنامه، دربار شاهزاده شیخعلی میرزا و وقایعی که در آن جریان دارد نمادی از دربار شاهنشاهی قاجار در ایران آن روزگار است و نویسنده به خوبی از قالب تازه نمایشنامه و شیوه گفتوگویی برای بیان انتقاد و آگاهی بخشی به مردم بهره برده است.

کلمات کلیدی:

مشروطه، ژورنالیسم، روزنامه تیاتر، نمایشنامه، نائینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1307768>

